

WYROK
z dnia 30 maja 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Marek Koleśnikow

Protokolant: Edyta Paziewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2017 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 17 maja 2017 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] E. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** (**pełnomocnik**) i **[2] P.C.K.P.A. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **S.P. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)**

przy udziale:

- A. wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia **C. Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w M., (...)** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie **zamawiającego**,
- B. wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia **T. I. T. B. (...)** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie **zamawiającego**

orzeka:

- 1. Oddala odwołanie.**

2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] E. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** (**pełnomocnik**) i **[2] P.C.K.P.A. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)**

i:

2.1) zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **10 000 zł 00 gr** (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] E. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** (**pełnomocnik**) i **[2] P.C.K.P.A. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** tytułem wpisu od odwołania;

2.2) zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] E. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** (**pełnomocnik**) i **[2] P.C.K.P.A. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** na rzecz zamawiającego **S.P. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...)** kwotę **93 zł 07 gr** (słownie: dziewięćdziesiąt trzy złote siedem groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu dojazdu pełnomocnika na wyznaczoną rozprawę.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 oraz z 2016 poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579 i 1920) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Gdańsku**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający S.P. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...) wszczął postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na roboty budowlane obejmujące swym zakresem „Przebudowę pomieszczeń w budynku nr 26 dla Oddziałów Radioterapii i Chemioterapii w G. (...)”.

Postępowanie jest prowadzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 oraz z 2016 poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579 i 1920) zwanej dalej w skrócie Pzp lub ustawą bez bliższego określenia.

Zamawiający poinformował 12.05.2017 r. o odrzuceniu oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia [1] E. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...) (pełnomocnik) i [2] P.C.K.P.A. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...).

Wykonawcy wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia [1] E. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...) (pełnomocnik) i [2] P.C.K.P.A. Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...), zgodnie z art. 182 ust. 1 pkt 2 Pzp, wniósł 17.05.2017 r. do Prezesa KIO odwołanie na czynność zamawiającego polegającą na odrzuceniu oferty odwołującego

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) przepisu art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp, przez zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w ofercie odwołującego;
- 2) przepisów art. 89 ust. 1 Pzp, w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, przez bezpodstawne odrzucenie oferty odwołującego.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania:

- 1) nakazanie zamawiającemu dokonania czynności zaniechanej – poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w ofercie odwołującego z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek;
- 2) nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego;
- 3) nakazanie zamawiającemu oceny ofert z udziałem oferty odwołującego.

Argumentacja odwołującego

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: Roboty budowlane obejmujące swoim zakresem „Przebudowę pomieszczeń w budynku nr 26 dla Oddziałów Radioterapii i Chemioterapii w G. (...)”.

W ofercie odwołującego wskazano cenę netto za wykonanie zamówienia, oferowany upust, wartość netto po upuście, podatek VAT i cenę brutto. Powyższe wartości w ofercie przedstawiono następująco:

Cena brutto wykonania zamówienia 8.192.046,00 PLN Cena netto: 6 685 200,0 zł
Upust: 625 000,00 zł 6 660 200,00 zł Kwota VAT: 1 531 846,00 zł

Sprawdzenie matematyczne powyższych danych w oczywisty sposób wskazuje, że popełniono omyłkę w obliczeniach.

Po odjęciu wyszczególnionej w ofercie kwoty upustu od ceny netto otrzymujemy wynik 6.060.200,00 zł (sześć milionów sześćdziesiąt tysięcy dwieście złotych) nie zaś 6 660 200,00 zł (sześć milionów sześćset sześćdziesiąt tysięcy dwieście złotych), jak zapisano w formularzu ofertowym.

W konsekwencji błędnie wyliczony jest podatek VAT w kwocie 1.531.846,00 zł, zamiast prawidłowego: 1.393.846,00 zł (policzono go od kwoty 6 660 200,00 zł, w stawce 23%) oraz wartość brutto oferty wskazana jako 8.192.046,00 zł (osiem milionów sto dziewięćdziesiąt dwa tysiące czterdzieści sześć złotych), podczas gdy powinna być: 7.454.046,00 zł (siedem milionów czterysta pięćdziesiąt cztery tysiące czterdzieści sześć złotych).

Zamawiający zaniechał poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w ofercie odwołującego, a 12 maja 2017 r. poinformował odwołującego o odrzuceniu jego oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt Pzp.

W ocenie odwołującego zaniechanie poprawienia omyłek w ofercie jest bezprawne, zaś oraz odrzucenie oferty odwołującego nie znajduje podstaw w przepisach Pzp.

W uzasadnieniu odrzucenia oferty zamawiający zarzuca odwołującemu, że podał w ofercie minimum trzy odmienne warianty wartości ceny oferty, przez co zamawiający nie może jednoznacznie i w sposób nie budzący wątpliwości ocenić jaką cenę oferty podał Wykonawca czyli za jaką cenę Wykonawca zaproponował realizację zamówienia.

Powyższe uzasadnienie jest absurdalne.

W ofercie odwołujący podał jedną cenę brutto, nie zaś kilka wariantów. Jedynym mankamentem oferty jest to, że została ona wyliczona wskutek omyłki rachunkowej.

Nie jest prawdą, że zamawiający nie może jednoznacznie i w sposób nie budzący wątpliwości ocenić jaką cenę oferty podał Wykonawca czyli za jaką cenę Wykonawca zaproponował realizację zamówienia.

W rozpatrywanym przypadku wystąpią omyłka rachunkowa, gdyż przeprowadzenie działań arytmetycznych na podanych w ofercie liczbach daje inny wynik niż podana w ofercie cena brutto.

Zamawiający wywodzi jakoby „wpisanie poprawnych wartości w formularz ofertowy” było bezwzględnym obowiązkiem wykonawcy. Przeczy to przepisom Pzp regulującym tzw. „postępowanie korygujące” przy badaniu oferty.

Oferta powinna być co do zasady sporządzona bezbłędnie, jednak ustawodawca dostrzega możliwość popełnienia różnych pomyłek przy jej przygotowaniu i określa kategorie omyłek, których popełnienie nie dyskwalifikuje oferty. Zamawiający podczas procedury badania ofert ma również, co wynika wprost z treści przepisów art. 87 ust. 2 Pzp, obowiązek sprawdzenia, czy oferta nie zawiera omyłek, w tym oczywistych omyłek rachunkowych. W przypadku ich dostrzeżenia ma obowiązek ich poprawienia. Jest to obowiązek nie podlegający swobodnej ocenie zamawiającego.

Zamawiający twierdzi natomiast, że nie może skorzystać z przesłanki określonej w art. 87 ust. 2 Pzp, gdyż w jego ocenie omyłkę można poprawić na kilka sposobów, a nie wiadomo który z nich jest zgodny z intencją Wykonawcy, ponieważ wymagałoby to dodatkowych wyjaśnień, a taka omyłka nie może zostać uznana za oczywistą. Wniosek taki nie ma podstaw w treści złożonej oferty.

Rachunkowe sprawdzenie poprawności wyliczenia ceny oferty w tym przypadku sprowadza się do wykonania kilku prostych działań arytmetycznych, co umożliwia wykrycie zaistnienia omyłki. Wykonawca podał w ofercie wartości, na podstawie których kalkulował cenę oferty. Tak więc dokonanie obliczeń nie wymaga od zamawiającego wykonania żadnych dodatkowych czynności, analiz czy pozyskiwania danych niezawartych w ofercie. Zamawiający twierdzi, że nie może poprawić tych niezgodności jako oczywistej omyłki czy to polegającej na niezgodności z SIWZ, czy niezgodności rachunkowej ponieważ nie jest w stanie poprawić błędu bez podjęcia kroków w postaci dodatkowych wyjaśnień oraz zastosowania rozważań, wyliczeń czy przyjmowania do rozpatrywania różnych wariantów kalkulacji ceny oferty. Jakiegokolwiek dodatkowe wyjaśnienia są w analizowanym przypadku zbędne, tym bardziej, że odwołujący sam dwukrotnie informował zamawiającego o popełnionej omyłce. Pierwszy raz informując jedynie o popełnieniu omyłki, drugi raz, wskutek bezczynności zamawiającego dokładnie wskazał, że omyłkowo od kwoty netto odjęto opust w kwocie 25 000 złotych zamiast 625 000 zł. Zamawiający mógł ten fakt w prosty sposób potwierdzić przeprowadzając działanie matematyczne na podanych w ofercie liczbach.

Wbrew temu co twierdzi zamawiający nie jest konieczne dokonywanie różnych wariantów kalkulacji ceny. Sposób kalkulacji ceny przyjęty w ofercie odwołującego jest oczywisty i nie wywołuje wątpliwości co do intencji odwołującego. Intencją odwołującego było

zaoferowanie ceny z zastosowaniem opustu wskazanego w ofercie. Potwierdza to dodatkowo informacja odwołującego z 10 maja 2017 r. Zarówno cena netto oferty jak i wartość opustu były wskazane w ofercie. O tym, że wolą odwołującego było udzielenie opustu świadczy podanie w formularzu oferty ceny netto, wartości opustu i kwoty pomniejszonej (co prawda błędnie) o opust, jak również fakt, że VAT został policzony od kwoty pomniejszonej (błędnie) o opust, nie zaś od kwoty netto. Również wskazana cena brutto została policzona od kwoty netto pomniejszonej o opust a następnie zwiększonej o wartość VAT.

Widać więc, że od ceny netto odjęto wartość opustu i wartość po opuszczeniu przyjęto jako podstawę dalszego wyliczenia ceny brutto, a jedynie popełniono omyłkę przy odejmowaniu. Wobec powyższego sposób kalkulacji ceny brutto oferty jest czytelny i możliwe jest prześledzenie działań arytmetycznych wykonanych przez odwołującego pod względem ich poprawności, a tym samym bezsporne stwierdzenie omyłki.

SIWZ nie wskazuje szczegółowego sposobu określenia ceny oferty. W rozdziale XVI „Opis sposobu obliczenia ceny” zamawiający wskazał jedynie, że Wykonawca jest zobowiązany do określenia w formularzu oferty ceny – jako ceny kompletnej za całość zamówienia, jednoznacznej i ostatecznej z uwzględnieniem właściwej stawki VAT, cena musi być podana w złotych polskich z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zaś wykonawca zobowiązany jest do wypełnienia formularza ofertowego i określenia w nim ceny brutto z uwzględnieniem stawki VAT oraz określenia wartości netto.

Brak natomiast szczegółowych regulacji na temat samego sposobu obliczenia ceny, jej elementów składowych, czy dokonania kalkulacji ofertowej. Zamawiający nie zawarł w SIWZ zakazu zastosowania opustów w cenie. Nie zawarł też żadnych regulacji odnośnie sposobu ujęcia ewentualnego rabatu, czy opustu w cenie oferty. Należy przyjąć, że odwołujący jako wykonawca zamówienia miał prawo obniżyć obliczoną na użytek zamówienia cenę i taką obniżoną cenę wskazać w ofercie. Postanowienie SIWZ dotyczące „wypełnienia formularza ofertowego i określenia w nim ceny brutto z uwzględnieniem stawki VAT oraz określenia wartości netto” nie sprzeciwia się wskazaniu ceny w sposób w jaki zrobił to odwołujący. Postanowienie to wskazuje jedynie minimalne elementy ceny jakie powinny się znaleźć w formularzu oferty, nie precyzuje jednak w jaki sposób elementy te mają być wyliczone. Sam zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty nie zakwestionował zresztą prawa odwołującego do obliczenia ceny z zastosowaniem opustu, ani też samego faktu udzielenia takiego opustu.

W uzasadnieniu zamawiający dowodzi, że poprawienie omyłki doprowadziłoby do zmiany treści oferty co jest niedopuszczalne. Art. 87 ust. 1 Pzp co do zasady zakazuje jakichkolwiek zmian w treści oferty, jednak dopuszcza wyjątki od tej zasady, o czym zamawiający zdaje się zapominać. Wyjątkiem od zasady niezmienności treści oferty jest

obowiązek poprawienia omyłek wskazanych w art. 87 ust. 2 Pzp. Omyłki mogą dotyczyć również tak istotnych elementów oferty jak cena. („stanowisko sprowadzające się do uznania wszelkich oczywistych omyłek rachunkowych jako zawierających się w niezgodności treści oferty z treścią SIWZ jest nieuprawnione, bo byłoby to sprzeczne z wyszczególnieniem, jakie w tym zakresie poczynił ustawodawca różnicując kwestie oczywistej omyłki rachunkowej (odrzućenie na podstawie art. 89 ust 1 pkt 6 Pzp) oraz innej omyłki (odrzućenie na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp – wyrok KIO o sygn. akt KIO/UZP 30/10). Nie ma przy tym znaczenia fakt, który podkreśla zamawiający, że wskazana w ofercie cena brutto była odczytana podczas otwarcia ofert, czy też podana w informacji zamieszczonej na stronie zamawiającego. Niejednokrotnie zdarza się bowiem, że cena podana podczas otwarcia ofert ulega zmianie w trakcie postępowania wskutek poprawienia omyłki rachunkowej, innej omyłki, czy nawet zwykłej omyłki pisarskiej.

Nie jest również istotne to, czy wskutek poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej cena zmieni się nieznacznie czy diametralnie. Istotność omyłki ma znaczenie tylko w przypadku wskazanym w art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp.

Zamawiający odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, gdyż jego zdaniem treść oferty nie odpowiada treści SIWZ. Zamawiający nie wykazał jednak na czym polega niezgodność oferty odwołującego z treścią SIWZ. Odrzućenie oferty jest więc całkowicie bezpodstawne.

Opisane powyżej czynności zamawiającego skutkujące eliminacją oferty odwołującego z postępowania zostały dokonane bezpodstawnie, z naruszeniem przepisów Pzp. Wobec powyższego odwołujący wnosi jak we wstępie.

Odwołujący przesłał w terminie kopię odwołania zamawiającemu 17.05.2017 r. (art. 180 ust. 5 i art. 182 ust. 1-4 Pzp).

Zamawiający przesłał w terminie 2 dni kopię odwołania innym wykonawcom 17.05.2017 r. (art. 185 ust. 1 in initio Pzp).

22.05.2017 r. wykonawca C. Sp. z o.o. SP. k. z siedzibą w M., (...) złożył (1) Prezesowi KIO, z kopiami dla (2) zamawiającego i (3) odwołującego, pismo o zgłoszeniu przystąpienia po stronie zamawiającego do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia odwołania (art. 185 ust. 2 Pzp).

22.05.2017 r. wykonawca T.I.T.B. (...) złożył (1) Prezesowi KIO, z kopiami dla (2) zamawiającego i (3) odwołującego, pismo o zgłoszeniu przystąpienia po stronie

zamawiającego do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia odwołania (art. 185 ust. 2 Pzp).

Zamawiający wniósł odpowiedź na odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy 25.05.2017 r. (art. 186 ust. 1 Pzp). Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie dokumentacji postępowania, wyjaśnień oraz stanowisk stron zaprezentowanych podczas rozprawy – Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że odwołanie nie jest zasadne.

W ocenie Izby zostały wypełnione łącznie przesłanki zawarte w art. 179 ust. 1 Pzp, to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz wystąpienia możliwości poniesienia szkody przez odwołującego.

Izba ustaliła, że stan faktyczny postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (postanowienia specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz informacje zawarte w ogłoszeniu o zamówieniu) nie jest sporny.

Izba postanowiła dopuścić jako dowód dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przekazaną przez zamawiającego, potwierdzoną za zgodność z oryginałem.

W ocenie Izby, zarzut pierwszy naruszenia art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp – przez zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w ofercie odwołującego – nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba stwierdziła, że w rozpoznawanym postępowaniu 21.04.2017 r. zamawiający dokonał jawnego otwarcia ofert, podczas którego podał m.in. ceny ofertowe. 25.04.2017 r. obecny odwołujący złożył do zamawiającego pismo informujące, że cena jego oferty jest inna niż podana podczas otwarcia ofert. Następnie 10.05.2017 r. obecny odwołujący poinformował o oczywistej omyłce rachunkowej w swojej ofercie. Jednak 12.05.2017 r. zamawiający nie znajdując powodów do uznania tego błędu jako oczywistej omyłki odrzucił ofertę odwołującego. Z tego względu odwołujący wniósł 17.05.2017 r. odwołanie zarzucając zamawiającemu naruszenie art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp przez zaniechanie dokonania poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej. Art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp brzmi »Zamawiający poprawia w ofercie [...] oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji

rachunkowych dokonanych poprawek [...] niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona».

Zamawiający wziął pod uwagę wszystkie kwoty, które obecny odwołujący przedstawił w ofercie:

- 1) cena brutto wykonania zamówienia: 8.192.046,00;
- 2) słownie: osiem milionów dwieście dwadzieścia dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt sześć 00/100 brutto [8.222.796,00];
- 3) upust: 625.000,00;
- 4) kwota nieopisana: 6.660.200,00 (kwota nieopisana, którą zamawiający domniemywał, że była to cena netto po opuszczeniu);
- 5) kwota VAT: 1.531.846,00.

Zamawiający natknął się na pierwszą rozbieżność w cyfrowym i słownym zapisaniu ceny ofertowej (8.192.046,00 i 8.222.796). Także kategoria opust czy upust nie była wymagana przez zamawiającego. Zamawiający mógł domniemywać, że nieopisana kwota 6.660.200 zł to kwota netto po opuszczeniu. Jednak zamawiający nie miał podstaw wnioskować, że była to błędnie wyliczona cena netto po opuszczeniu, gdyż zamawiający nie mógł znaleźć niepodważalnej podstawy do stwierdzenia, czy odwołujący popełnił błąd przy wpisywaniu wartości opustu (odwołujący zamierzał wpisać 25.000 zł, a wpisał 625.000 zł) czy może odwołujący popełnił błąd przy wpisywaniu wartości po opuszczeniu. Dla zamawiającego nie było to oczywiste cyt. z odpowiedzi na odwołanie »skoro, jak zauważa sam odwołujący, kwota VAT została obliczona w oparciu o wartość netto 6.660.200 zł, a zatem zamawiający mógł przypuszczać, że to w kwocie upustu jest błąd. Za przyjęciem takiego rozumowania przemawiałby również fakt, że tak wyliczony VAT razem z kwotą netto 6.660.200 zł daje kwotę brutto umieszczoną cyfrowo [8.192.046 PLN] na formularzu ofertowym«. Dlatego zamawiający doszedł do wniosku, że w rozpoznawanym przypadku nie można mówić o oczywistej omyłce, gdy nawet nie można mieć pewności w którym miejscu odwołujący zrobił tę omyłkę, a w którym miejscu podane liczby są wpisane zgodnie z zamierzeniem odwołującego.

Ponadto zamawiający wykazał, że wpisując różne liczby jako wpisane przez odwołującego błędnie można opracować 3 warianty i co za tym idzie 3 różne ceny ostateczne. Zgodnie z wyrokiem KIO z 12 stycznia 2016, sygn. akt KIO 2834/15 »Błąd w postaci omyłki rachunkowej musi polegać na błędnym wyliczeniu – na podstawie danych wyjściowych, bezspornych – przyjętych przez zamawiającego, tak aby można było bezsprzecznie stwierdzić niezmienną naturę danych i dokonać właściwego poprawienia takiej omyłki«. Ponadto, zgodnie z wyrokiem KIO z 13 października 2014 r., sygn. akt KIO 2015/14 »Omyłka oczywista to taka, której charakter przypadkowy, niezamierzony jest dostrzegalny na pierwszy rzut oka, bez potrzeby wykonania jakiegokolwiek analizy«.

W omawianym przypadku zamawiający stwierdził, że są możliwe 3 różne warianty poprawienia, z których żaden nie jest dominujący nad pozostałymi swoją logicznością czy podstawnością.

1 wariant – prawidłowa cena brutto wpisana cyfrowo – 8.192.046 zł. Jeżeli do pomyłki doszło przy jednoczesnym przyjęciu, że wartość netto z formularza pomniejszono o 25.000 zł. W takim przypadku należałoby poprawić cenę brutto wpisaną słownie i wartość opustu.

2 wariant – prawidłowa cena brutto wpisana słownie – 8.222.796 zł. W takim przypadku należałoby uznać, że opust i nieopisana kwota niewymagane przez zamawiającego pojawiły się omyłkowo i nie powinny być brane pod uwagę. Należałoby poprawić wartość netto na 1.537.596 zł.

3 wariant – prawidłowa cena netto – 6.060.200 zł. Wtedy poprawienia wymaga pozycja VAT z 1.531.846 zł na 1.393.846 zł i cena brutto z 8.192.046,00 na 7.454.046 zł i cena wyrażona słownie.

Izba musi przychylić się do zdania zamawiającego, że wobec wielu możliwości poprawienia omyłki nie można jej uznać za oczywistą omyłkę rachunkową, o której mowa w art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp. Odwołujący nie wykazał dlaczego jeden sposób poprawienia omyłki w obliczaniu ceny miałby być przyjęty jako oczywisty, a pozostałe uznane za nieoczywiste czy niemożliwe do zastosowania. W związku z tym, w ocenie Izby, zarzut naruszenia art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp przez zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w ofercie odwołującego – nie może zasługiwać na uwzględnienie.

W ocenie Izby, zarzut drugi – naruszenia art. 89 ust. 1 Pzp, w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, przez bezpodstawne odrzucenie oferty odwołującego – nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba stwierdza, że zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp zamawiający ma obowiązek odrzucić ofertę, jeżeli oferta zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu, art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp brzmi »Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli [...] zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu«. Zgodnie z przyczynami omówionymi w uzasadnieniu oddalenia zarzutu pierwszego zamawiający nie mógł uznać, że oferta odwołującego nie zawiera błędów w obliczeniu ceny.

Ponadto powołanie się przez zamawiającego przy odrzuceniu oferty odwołującego na art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp nie miało wpływu na wynik postępowania, dlatego Izba nie może uwzględnić odwołania na podstawie art. 192 ust. 2 Pzp, który to przepis brzmi »Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia«.

W związku z tym Izba musi stwierdzić, że zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, przez bezpodstawne odrzucenie oferty odwołującego – nie może zasługiwać na uwzględnienie.

Zamawiający – podczas prowadzenia postępowania – nie naruszył wskazanych przez odwołującego przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Z powyższych względów oddalono odwołanie, jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, czyli stosownie do wyniku postępowania uznając za uzasadnione koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu dojazdu pełnomocnika na wyznaczoną rozprawę w kwocie 93,07 zł zgodnie z § 3 pkt 1 i pkt 2 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r. Nr 41, poz. 238 oraz z 2017 r. poz. 47).

Przewodniczący: